

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 391/2012-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. augusta 2012 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B., zastúpenej spoločnosťou F., s. r. o., B., v mene ktorej koná konateľ a advokát doc. JUDr. B. F., PhD., vedené pod sp. zn. Rvp 6006/2012, sp. zn. Rvp 6007/2012, sp. zn. Rvp 6008/2012, sp. zn. Rvp 6009/2012, sp. zn. Rvp 6010/2012, sp. zn. Rvp 6011/2012, sp. zn. Rvp 6012/2012, sp. zn. Rvp 6013/2012, sp. zn. Rvp 6014/2012, sp. zn. Rvp 6015/2012, sp. zn. Rvp 6016/2012, sp. zn. Rvp 6017/2012, sp. zn. Rvp 6018/2012, sp. zn. Rvp 6019/2012, sp. zn. Rvp 6020/2012, sp. zn. Rvp 6021/2012, sp. zn. Rvp 6022/2012, sp. zn. Rvp 6023/2012, sp. zn. Rvp 6024/2012, sp. zn. Rvp 6025/2012, sp. zn. Rvp 6026/2012, sp. zn. Rvp 6027/2012 a sp. zn. Rvp 6028/2012 vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva užívať majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 6006/2012, sp. zn. Rvp 6007/2012, sp. zn. Rvp 6008/2012, sp. zn. Rvp 6009/2012, sp. zn. Rvp 6010/2012, sp. zn. Rvp 6011/2012, sp. zn. Rvp 6012/2012, sp. zn. Rvp 6013/2012, sp. zn. Rvp 6014/2012, sp. zn. Rvp 6015/2012, sp. zn. Rvp 6016/2012, sp. zn. Rvp 6017/2012, sp. zn. Rvp 6018/2012, sp. zn. Rvp 6019/2012, sp. zn. Rvp 6020/2012, sp. zn. Rvp 6021/2012, sp. zn. Rvp 6022/2012, sp. zn. Rvp 6023/2012, sp. zn. Rvp 6024/2012, sp. zn. Rvp 6025/2012, sp. zn. Rvp 6026/2012, sp. zn. Rvp 6027/2012 a sp. zn. Rvp 6028/2012 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. III. ÚS 391/2012.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 14. mája 2012 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), vedené pod sp. zn. Rvp 6006/2012, sp. zn. Rvp 6007/2012, sp. zn. Rvp 6008/2012, sp. zn. Rvp 6009/2012, sp. zn. Rvp 6010/2012, sp. zn. Rvp 6011/2012, sp. zn. Rvp 6012/2012, sp. zn. Rvp 6013/2012, sp. zn. Rvp 6014/2012, sp. zn. Rvp 6015/2012, sp. zn. Rvp 6016/2012, sp. zn. Rvp 6017/2012, sp. zn. Rvp 6018/2012, sp. zn. Rvp 6019/2012, sp. zn. Rvp 6020/2012, sp. zn. Rvp 6021/2012, sp. zn. Rvp 6022/2012, sp. zn. Rvp 6023/2012, sp. zn. Rvp 6024/2012, sp. zn. Rvp 6025/2012, sp. zn. Rvp 6026/2012, sp. zn. Rvp 6027/2012 a sp. zn. Rvp 6028/2012 vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 12 ods. 2 ústavy, práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), čl. 14 dohovoru a práva užívať majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) v bližšie nekonkretizovaných konaniach

(u súdneho exekútora boli veci vedené pod sp. zn. EX 5352003, EX 21622003, EX 7292005, EX 20522003, EX 1902007, EX 5232004, EX 7762003, EX 5132004, EX 7752003, EX 5522006, EX 13222005, EX 14182004, EX 13372003, EX 3792006, EX 13552005, EX 13632003, EX 24832003, EX 4822006, EX 9902004, EX 5452006, EX 4732004, EX 11912004 a sp. zn. EX 1072004, pozn.).

Zo sťažností (v podstate s identickým obsahom) vyplýva, že sťažovateľka v predmetných dvadsiatich troch veciach osobitne podanými návrhmi požiadala súdneho exekútora o vykonanie exekúcie. Súdny exekútor následne požiadal okresný súd o udelenie poverení na vykonanie exekúcií. Sťažovateľka dôvodí, že okresný súd tieto žiadosti prijal na ďalšie konanie, čím došlo k zákonnému založeniu jeho povinnosti rozhodnúť o nich v rámci priznanej právomoci v zákonom ustanovených lehotách.

Sťažovateľka ďalej uvádza, že okresnému súdu v napadnutých konaniach doručila návrhy na zmenu súdneho exekútora, o ktorých okresný súd dosiaľ nerozhodol napriek tomu, že tieto veci nevykazujú prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadujú takú spoluprácu okresného súdu s účastníkmi konania, ktorá by mohla podstatne ovplyvniť jeho posúdenie, resp. rozhodnutie v týchto veciach. Sťažovateľka uvádza, že jej dosiaľ neboli zo strany okresného súdu oznámené ani spisové značky, pod ktorými sa napádané exekučné konania vedú, preto ich identifikovala len pomocou označenia účastníkov a údajov, ktoré sú jej známe.

Sťažovateľka tvrdí, že vzhľadom na neodôvodnenú nečinnosť a neefektívny postup okresného súdu podala v zmysle § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“) predsedovi okresného súdu sťažnosti na prieťahy v ňou iniciovaných exekučných konaniach a že na tieto svoje sťažnosti nedostala dosiaľ žiadnu odpoveď.

Uvedeným postupom okresného súdu malo podľa sťažovateľky dôjsť k porušeniu jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, základného

práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu, ako aj čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru upravujúcich zákaz diskriminácie.

V petite sťažnosti sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd vyslovil, že postupom okresného súdu v konaniach (bližšie nekonkretizovaných) boli porušené ňou označené práva, aby okresnému súdu prikázal konať bez zbytočných prieťahov a sťažovateľke bol okresný súd zviazaný zaplatiť finančné zadosťučinenie, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. K spoločnému prerokovaniu vecí

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“).

V zmysle § 112 ods. 1 OSP môže súd v záujme hospodárnosti konania spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 6006/2012, sp. zn. Rvp 6007/2012, sp. zn. Rvp 6008/2012, sp. zn. Rvp 6009/2012, sp. zn. Rvp 6010/2012, sp. zn. Rvp 6011/2012, sp. zn. Rvp 6012/2012, sp. zn. Rvp 6013/2012, sp. zn. Rvp 6014/2012, sp. zn. Rvp 6015/2012, sp. zn. Rvp 6016/2012, sp. zn. Rvp 6017/2012, sp. zn. Rvp 6018/2012, sp. zn. Rvp 6019/2012, sp. zn. Rvp 6020/2012, sp. zn. Rvp 6021/2012, sp. zn. Rvp 6022/2012, sp. zn. Rvp 6023/2012, sp. zn. Rvp 6024/2012, sp. zn. Rvp 6025/2012, sp. zn. Rvp 6026/2012, sp. zn. Rvp 6027/2012 a sp. zn. Rvp 6028/2012 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností, ako aj vzhľadom na totožnosť v osobe sťažovateľky a okresného súdu, proti ktorému sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd o spojení sťažností na spoločné konanie tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

2. K namietanému porušeniu sťažovateľkou označených práv postupom okresného súdu v bližšie neoznačených konaniach

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu

a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

Podľa § 20 ods. 2 prvej vety zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom..., ak tento zákon neustanovuje inak.

V zmysle § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone.

Citované ustanovenia § 20 ods. 1 až 3 zákona o ústavnom súde sa v celom rozsahu vzťahujú aj na sťažnosti podľa § 49 a nasl. zákona o ústavnom súde.

Z uvedeného vyplýva, že ústavný súd má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde). Až na výnimky, ktoré v danej veci nie sú relevantné, je ústavný súd viazaný pritom návrhom na začatie konania (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde), čo osobitne platí v prípadoch, v ktorých osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd sú zastúpené advokátom.

Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že sťažovateľka prostredníctvom kvalifikovaného zástupcu (ktorý zrejme koncipoval samotný návrh, pozn.) v texte sťažnosti ani v jej petite neuviedla spisovú značku, pod ktorou sú ňou namietané konania pred okresným súdom vedené.

Sťažovateľka tiež napriek tomu, že na úvodnej strane sťažnosti uvádza ako prílohy „*listiny podľa textu*“, ústavnému súdu (okrem splnomocnenia) v prílohe nedoručila žiadne písomné podklady.

Uvedené nedostatky podania indikujú v prvom prípade taký stupeň neurčitosti petitu, že ho treba považovať za nevykonateľný, a v druhom prípade (absencia príloh) zase neumožňujú ústavnému súdu náležite preskúmať prípustnosť sťažnosti podľa § 53 ods. 1

zákona o ústavnom súde. V tomto prípade je prípustnosť sťažnosti viazaná na vyčerpanie právnych prostriedkov, ktoré jej zákon na ochranu jej základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľka oprávnená podľa § 62 ods. 1 zákona o súdoch. Na uvedenom nič nemení ani sťažovateľkino tvrdenie, že jej dosiaľ neboli zo strany okresného súdu oznámené spisové značky konaní, pod ktorými sa jej exekučné konania vedú. Sťažovateľka totiž žiadnym dôkazom nepreukázala, že by tieto údaje žiadala oznámiť a že by jej ich okresný súd odmietol sprístupniť.

Ústavný súd zdôrazňuje, že právny inštitút predbežného prerokovania návrhu (§ 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde) a s ním spojené náležitosti, ktoré musí každý návrh obsahovať, nie je samoúčelný, pretože týmto postupom sa skúmajú podmienky konania a bez ich splnenia nie je ústavný súd oprávnený vo veci konať.

Ústavný súd v tejto súvislosti pripomína, že nedostatky zákonom predpísaných náležitostí vyplývajúce z podania sťažovateľky nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05, III. ÚS 357/2010, III. ÚS 206/2010 a iné).

Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady.

Ústavný súd aj so zreteľom na kvalifikované právne zastúpenie sťažovateľky konštatuje, že sťažnosti vykazujú také nedostatky náležitostí predpísaných zákonom, že nie je možné preskúmať splnenie hoci len procesných podmienok konania pred ústavným

súdom, preto sťažnosti sťažovateľky odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí už pri ich predbežnom prerokovaní.

Nad rámec uvedených dôvodov ústavný súd pripomína, že pokiaľ ide o riadne nevybavenie jej sťažností na prieťahy v konaní predsedom okresného súdu, sťažovateľka mohla podať sťažnosť podľa § 63 a nasl. zákona o súdoch aj predsedovi nadriadeného krajského súdu, aby vo veci urobil nápravu, čo však z jej sťažností nevyplýva. Navyše sťažovateľkou uvádzaný dátum podania sťažností predsedovi okresného súdu (23. marec 2012) indikuje, že sťažnosti sťažovateľky by v prípade preukázania podania takejto sťažnosti adresovanej predsedovi príslušného súdu (o čom sťažovateľka neposkytla žiaden dôkaz, pozn.), mohli byť v súlade s ustálenou judikatúrou ústavného súdu odmietnuté ako neprípustné respektíve predčasne podané (m. m. IV. ÚS 306/04, IV. ÚS 74/05, III. ÚS 10/2012).

Rozhodovaním o ďalších procesných návrhoch sťažovateľky sa už ústavný súd nezaoberal, pretože vzhľadom na opísané okolnosti prípadu a ustálené právne závery tieto v danej veci stratili opodstatnenie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. augusta 2012